

דִּרְ קִרְיָאָה לִפְרָשָׁה

וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו - בָּלָק

כְּשֶׁאֱלוֹקִים בָּרָא אֶת בְּנֵי הָאָדָם, נָתַן לָהֶם רְשׁוּת

לְשַׁלֵּט בַּבְּעֲלֵי חַיִּים.

לָכֵן מִתֵּר לָנוּ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בַּבְּעֲלֵי חַיִּים לְצִרְכֵי הָאָדָם,

אֲךֹּ לְזִכֹּר - אָסוּר לָנוּ לְצַעַר בַּעֲלֵי חַיִּים שְׁלֹא לְצָרָה.

אָסוּר זֶה נִקְרָא 'צַעַר בַּעֲלֵי חַיִּים'.

יֵשׁ חֻכָּמִים שֶׁלְמָדוּ זֹאת מִהַגְעָרָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ בָּבֶלְעָם,

אַחֲרֵי שֶׁהִכָּה אֶת אֶתּוֹנוֹ הַמֶּלֶךְ הוֹכִיחַ אוֹתוֹ:

"עַל מָה הִכִּיתָ אֶת אֶתּוֹנִי?"

מִכָּאן לְמִדָּנוּ שֶׁהִכָּאת בַּעֲלֵי חַיִּים וְגִרִּימַת צַעַר לָהֶם

הֵן אָסוּר מִהַתּוֹרָה, וְעוֹד כָּתוּב:

"וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו",

שֶׁה' מְרַחֵם עַל כָּל הַבְּרוּאִים,

כָּל שֶׁכֵּן צְרִיכִים לִהְיוֹת הֶרְחָמִים עַל אִישׁ יִשְׂרָאֵל,

שֶׁהוּא אָח וּבָשָׂר כְּבָשָׁרֵנוּ.

אִיךְ קִרְאָתִי?